

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Zbigniew Hajn

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z protestu M. G.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 16 czerwca 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

M. G. wniósł - w terminie określonym w art. 321 § 1 Kodeksu wyborczego - protest wyborczy, podnosząc, że w dniu 24 maja 2015 r. nie zezwolono mu oddać głosu w wyborach prezydenckich. Skarżący wskazał, że od 20 lat odbywa karę 25 lat pozbawienia wolności na mocy wyroku Sądu Wojewódzkiego w P., którym pozbawiono go praw publicznych na okres 10 lat.

Państwowa Komisja Wyborcza wniosła o uznanie protestu za bezzasadny.

Prokurator Generalny wyraził pogląd, że protest powinien zostać uznany za zasadny, nie mający jednak wpływu na wynik wyborów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 82 § 4 Kodeksu wyborczego, protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej może wnieść wyborca, którego nazwisko w dniu wyborów było umieszczone w spisie wyborców w jednym z obwodów głosowania. Skarżący twierdzi, że „nie dopuszczono go do wyborów prezydenckich”, co wskazuje, że nie został ujęty w spisie wyborców w zakładzie karnym jako jednostce, o której stanowi art. 29 § 1 w związku z art. 12 § 4 Kodeksu wyborczego. Oznacza to, że wnoszący protest nie był uprawniony do dokonania tej czynności. Protest wniesiony przez osobę nieuprawnioną podlega pozostawieniu bez dalszego biegu stosownie do art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego.

Niezależnie od tego Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest dotyczący sprawy, co do której w Kodeksie wyborczym przewiduje się możliwość wniesienia przed dniem głosowania skargi lub odwołania do sądu lub Państwowej Komisji Wyborczej (art. 322 § 2 tego Kodeksu). Taka właśnie sytuacja zaistniała w przypadku wnoszącego protest. Spis wyborców jest udostępniany do wglądu (art. 36 § 2 i 4 Kodeksu wyborczego). Nieuwzględnienie w spisie wyborców podlega reklamacji (art. 37 § 1 Kodeksu wyborczego). Na decyzję nieuwzględniającą reklamacji przysługuje skarga do właściwego miejscowo sądu rejonowego (art. 37 § 2 w związku z art. 22 § 5 Kodeksu wyborczego).

Z tych względów protest podlega pozostawieniu bez dalszego biegu.

Ubocznie tylko należy zauważyć, że w myśl art. 62 ust. 2 Konstytucji RP prawo do udziału w referendum oraz prawo wybierania nie przysługuje osobom, które prawomocnym orzeczeniem sądowym są ubezwłasnowolnione lub pozbawione praw publicznych albo wyborczych. Zasadę tę realizuje art. 10 § 2 Kodeksu wyborczego, który wśród osób nieposiadających prawa wybierania wymienia w pkt 1 osobę pozbawioną praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu. Z tej przyczyny w - stanowiącym podstawę spisu wyborców (art. 29 § 1 tego Kodeksu) - wykazie osób, które w dniu wyborów będą przebywały w zakładzie karnym, nie umieszcza się osób pozbawionych praw publicznych prawomocnym orzeczeniem sądu (art. 29 § 4). Pozbawienie praw publicznych obowiązuje od uprawomocnienia się orzeczenia, jednak nie biegnie w czasie odbywania kary pozbawienia wolności (art. 43 § 2 k.k. oraz art. 45 Kodeksu karnego z 1969 r.). Tym

samym 10-letni okres kary pozbawienia praw publicznych nie może upłynąć przed odbyciem kary pozbawienia wolności.